

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1113/2017
16.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Вулевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 231/16 од 24.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 731/17 од 12.07.2017. године, у седници већа одржаној 16.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Вулевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 231/16 од 24.04.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 731/17 од 12.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 231/16 од 24.04.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС, за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 4 (четири) године, од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 2 (две) године. Такође, окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 101.495,54 динара, као и паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Оштећена ББ и оштећени ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 731/17 од 12.07.2017. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 231/16 од 24.04.2017. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, због извршења кривичног дела

тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, применом одредби чланова 4, 5, 33, 38. и 41. КЗ СРЈ, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Београду одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Вулевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 74. и 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 731/17 од 12.07.2017. године и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у уводу захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 74. ЗКП, док у образложењу захтева наводи, да је у овом кривичном поступку окривљеном суђено због кривичног дела за које му је било могуће изрећи казну затвора преко 10 (десет) година и у погледу ког је предвиђена обавезна одбрана, а да притом другостепени суд није одржао претрес, иако је други пут одлучивао о жалби, већ је одлуку донео у седници већа, без позивања окривљеног и његовог браниоца.

Изнетим наводима, иако бранилац истиче повреду закона из члана 74. ЗКП, по налажењу овог суда, исти указује на повреду члана 511. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 511. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Вулевића у овом делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреде закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведених повреда закона, то је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Вулевића, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић